

P. v restauraci

P. obědval v restauraci, když k němu přistoupil správce hotelu, přísně se na něho podíval a tichým a tajemným hlasem mu řekl: „To, co máte na talíři, není na odpověď jídelníčku.“

P. se ihned omluvil.

„Tak...“ řekl, „měl jsem naspěch, nepřečetl jsem si pozorně jídelníček. Náhodou jsem si objednal kotletu, myslel jsem si, že ji mátetam je, nebo ji donesete odvedle, ale byl jsem připravený si objednat si něco jiného v případě, kdyby kotleta nebylascházela. Číšník se ani nepodivil a přinesl mi ji, to a potom toto...“

Přirozeně zaplatím, co mám. Je to dobrý kousek, to nepopírám. Bez zaváhání zaplatím jeho cenu. Kdybych to býval věděl, byl bych si rád vybral nějaký jiný kus masa nebo jednoduše nějaké vajíčko, každopádně teď už nemám hlad. Okamžitě se s vámi vyrovnám.

Nicméně, ssprávce hotelu nicméně nehne ani brvou. P. je celý nespůj. Po nějaké době vzhlednepozvedne oči... hm! Objevil se před ním šéf podniku.

P. se ihned omluvil.

„Nevěděl jsem, řekl, že kotlety nejsou na jídelním lístku. Nepodíval jsem se na něj. Jsem silně krátkozraký a neměl jsem s sebou cvikl, a pak, čtení mi dělá velké potíže. Objednal jsem si první, co mi přišlo na mysl, a spíš než bych měl na kotletu chuťe osobní chuti. Číšník byl také značně zaneprázdněnýsi vůbec nedělal starosti s dlouhým hledáním, přinesl mi to a já se celý roztržitý jsem se dal prostě do jídla, nakonec... zaplatím vám, když už protože jste tady.

Nicméně šéf podniku nehne brvou. P. se cítí čím dál víc nespůj.

Jak mu podává účetúčet, spatří náhle rukáv uniformy, stál před ním strážník.

P. se ihned omluvil.

Přišel sem Tak, vstoupil tam, jen aby si trochu odpočinul. Náhle na něho zblízka zakřičí: „A pro pána? Co to bude...?“ „No, malá pivo“, řekl. „A potom?“ zařval rozčilený číšník, a tak tedy, spíš aby už měl klíde zmizet než cokoli jiného: „Tak třeba Ach tak...“ kotletu a.“

Už na to ani nemyslel nepomýšlel, když mu ji přinesli na talíř, a tak tedy, když už věřím tomu, jak to bylo tady před ním...

Poslouchejte, jestli chcete vyřešit tuto záležitost vyřešit, budete velice laskav. To je pro vás.

A dá mu stofrankovou bankovku. Když zaslechl vzdalující se kroky, věřil už tomu, že je volný. Ale tentokrát stojí před ním policejní komisař.

P. se ihned omluví.

(...)